SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

YO6KAL ÎN ETER

— CQ... CQ de YO6KAL... YO6KAL...

Acest text, puțin ciudat pentru un neinițiat în tainele radioamatorismului, zboară zi de zi, seară de seară în eter, peste paralele și meridianele pămîntului. Tradus în limbaj obișnuit, el ar însemna: „Apel general! Aici stația radio a clubului județean din Sibiu". YO6KAL *— un nume de largă popularitate în sportul undelor, la noi, ca și peste hotare.*

Radioamatorii din Sibiu au obținut în ultimii ani o seamă de succese, îndeosebi în activitatea de trafic. Doi ani la rînd — 1972 și 1973 — ei au cîștigat locul I între radioamatorii YO *în importanta competiție internațională „CQ Mir" organizată de Federația sportului* radio din **Uniunea Sovietică**, *au obținut locul I — operatori pe o singură bandă —* **în** *Campionatul internațional de unde scurte de anul trecut (cea mai importantă competiție românească din acest sport), au intrat în posesia a numeroase diplome românești și străine. În 1972 au cîștigat titlul de campion republican în telegrafie, prin* Vasile Giurgiu, *unul dintre reprezentanții noștri de bază în „Cupa Dunării" la telegrafie... Și lista succeselor ar putea fi continuată.*

Zilele trecute am vizitat radioclubul. Animația unei zile obișnuite: într-una din încăperi se discută pe marginea unor QSL-uri abia sosite, dincolo, în sala mare, băncile sînt pline de elevi care notează grăbiți „ti-ta"-urile alfabetului Morse; din sala stației se aude: „CQ... de YO6KAL".

Stăm de vorbă cu tovarășul Ladislau Kovanda, *maestru al sportului, președintele Comisiei județene de radioamatorism:*

— Cunoaștem o seamă din succesele dv. și a colegilor dv. tovarășe Kovanda. Cum ați putea să le explicați?

— Cred că ele se datoresc faptului că am învățat să fim perseverenți. Există aici, la Sibiu, o frumoasă tradiție în acest sport. S-a format un larg colectiv de oameni pasionați și căutăm să atragem cît mai mulți tineri spre o activitate creatoare.

Privim în bănci. Majoritatea cursanților poartă uniformă de elevi.

— Preocupări de viitor...?

— În ultima vreme am abordat și noi ultra-scurtele și-acum facem eforturi intense să avansăm în acest domeniu. Avem în construcție aparatura unei noi stații — pentru operatori de categoria a III-a, punem pe picioare o stație colectivă la Casa pionierilor. Și ar mai fi și altele.

— Cum se explică, tovarășe Kovanda, că pînă acum nu am prea întîlnit sibieni printre „vînătorii de „vulpi"?

— Aveți dreptate. N-am participat decît ca arbitri în competiții. Dar sportul „vulpilor" ne-a cucerit și pe noi: vom dovedi asta la viitoarele competiții.

Aflăm că pentru această ramură, prin excelență sportivă, conducerea radioclubului s-a orientat îndeosebi spre tineret. A și fost formată o echipă de juniori, este pe terminate o „bijuterie" de stație de emisie („vulpea"), foarte ușoară — lucru important în deplasările pe terenuri greu accesibile, acolo unde îi place șiretei să se ascundă — și am văzut în construcție cîteva „puști" și „pistoale" electronice pentru vînători.

Preocuparea radioclubului pentru atragerea tineretului și copiilor spre acest sport, stabilirea unor obiective majore, concrete, pentru activitatea viitoare sînt inițiative meritorii. Există însă la Sibiu și destui radioamatori cu stații individuale care lucrează sporadic sau chiar deloc. Poate că o preocupare mai intensă a comisiei județene de radioamatorism pentru reactivizarea lor nu ar face decît să adauge alte succese la acelea ale radioclubului județean.

Cunoscutul radioamator Y06XI *(Ladislau Kovanda)*

AVIAȚIA ȘI LOCUL EI ÎN MAREA FAMILIE A SPORTURILOR

Interviu cu general-maior GRIGORE BAȘTAN — maestru emerit al sportului

Generalul-maior Grigore Baștan este o personalitate binecunoscută în lumea aviatică. În cei peste 30 de ani de cînd slujește una din cele mai temerare activități — parașutismul — a efectuat circa 3 000 de salturi, stabilind numeroase performanțe de mare valoare (printre care un salt de la 10 000 m, în 1972). Este președinte al Comisiei centrale de parașutism din Aeroclubul Central Român, constructor de parașute și autorul unor manuale de specialitate.

— După cum este știut, în puține țări din lume aviația sportivă are tradiții și realizări atît de bogate ca la noi. O pleiadă întreagă de constructori și piloți români, de sportivi parașutiști, își au înscrise numele în „Cartea de aur" a Federației Aeronautice Internaționale, alături de celebrități ca Blériot, Lindberg sau Cikalov. Vă rugăm, tovarășe general-maior, să ne dați cîteva amănunte pe această temă.

— Într-adevăr, în țara noastră sportul a făcut casă bună cu aviația, aviatorii noștri au fost și mari sportivi, iar mulți au ajuns adevărați ași ai aerului, începînd cu Vlaicu, eroul concursului internațional de la Aspern, din 1912. Faptul că un român, G. V. Bibescu, a fost ales timp de zece ani — caz unic — președinte al F.A.I. este semnificativ pentru prestigiul internațional de care s-a bucurat aviația noastră sportivă în anii dintre cele două războaie mondiale. Printre marii performeri din această perioadă voi cita doar cîtiva: parașutista Smaranda Brăescu, care a stabilit cel mai senzațional record mondial din acea vreme, sărind de la 7 233 m, în S.U.A., la Sacramento (1932), temerarul pilot Ion Ghica — realizatorul unui raid de 25 000 km în Asia, ing. Cociașu — primul recordman mondial român în zborurile de durată, Mihai Pantazi și Gh. Grozea — realizatorii unui record mondial de durată pentru hidroavioane, generalul Burduloiu și colonelul Iacobescu — cîștigători ai unor prestigioase raliuri și cupe europene, Traian Dumitrescu (Popa) și enumerarea ar putea continua...

— Care este locul pe care îl ocupă aviația în prezent, în lume, printre celelalte sporturi?

— Sporturile aviatice se bucură de o popularitate tot mai mare. Și este firesc, ținînd seama de explozia tehnico-științifică din zilele noastre. Se organizează campionate mondiale la toate disciplinele, raliuri aeriene, competiții internaționale zonale. Dar, după părerea mea, ea ar trebui să se bucure de o și mai bogată activitate competițională. De pildă, de ani de zile F.A.I. poartă discuții cu C.I.O. pentru includerea unor discipline aviatice, ca parașutismul și acrobația aeriană, în programul Jocurilor Olimpice. După opinia mea, spectacolele aviatice ar completa în mod fericit programul Olimpiadelor. Pe această temă mi se pare prețioasă inițiativa francezilor de a organiza competiții de parașutism combinate cu probe de schi (para-schi) sau motociclism, ca și ideea organizării unor Jocuri Balcanice de aviație, idee lansată de Aeroclubul Iugoslaviei.

— Ce ne puteți spune despre traiectoriile viitoare ale aviației noastre sportive?

— Ea nu a avut niciodată o misiune atît de precisă și de nobilă: de a contribui la formarea unui tineret multilateral pregătit, capabil să facă față multiplelor sarcini pe care construcția socialistă ni le pune în față. Avem nevoie de piloți pentru aviația civilă, de piloți pe supersonicele militare, de parașutiști temerari. În acest sens, aviația sportivă poate și trebuie să fie o pepinieră. Trebuie spus că prin grija partidului nostru avem cele mai bune condiții pentru a ne achita cu cinste de această sarcină.

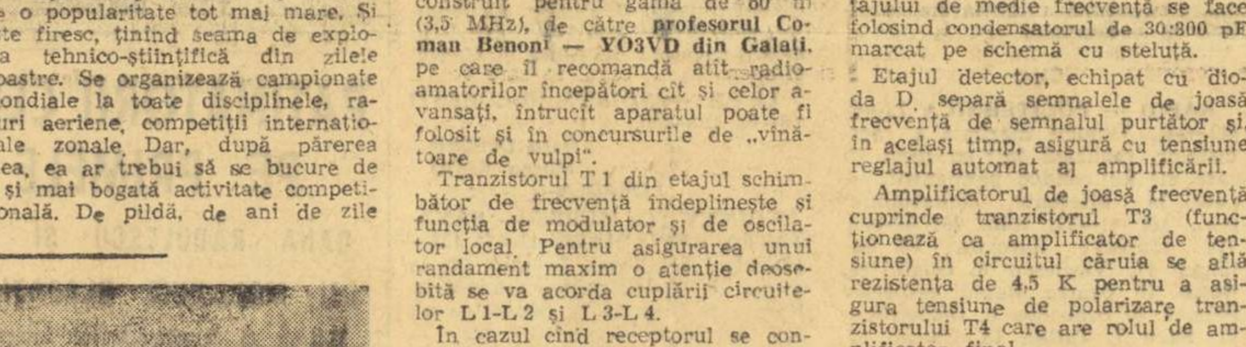

— În ce compartiment din activitatea aerocluburilor credeți că există încă neîmpliniri?

— În domeniul propagandei pentru aviație. Chiar dacă nu toți tinerii care sînt atrași spre aerocluburi vor deveni ași ai aerului, cu siguranță că toți vor dobîndi cunoștințe deosebit de prețioase, se vor forma ca buni și disciplinați tehnicieni, buni patrioți, gata oricînd să apere cu devotament și pricepere patria noastră socialistă.

Interviu consemnat de V. T. MUREȘ

RECEPTOR PENTRU RADIOAMATORI

Simplitatea, consumul redus de curent, siguranța în funcționare și dimensiunile mici sînt doar cîteva din caracteristicile receptorului construit pentru gama de 80 m (3,5 MHz), de către **profesorul Coman Benoni — YO3VD din Galați**, pe care îl recomandă atît radioamatorilor începători cît și celor avansați, întrucît aparatul poate fi folosit și în concursurile de „vînătoare de vulpi".

Tranzistorul T 1 din etajul schimbător de frecvență îndeplinește și funcția de modulator și de oscilator local. Pentru asigurarea unui randament maxim o atenție deosebită se va acorda cuplării circuitelor L 1-L 2 și L 3-L 4.

În cazul cînd receptorul se construiește pentru trafic, bobinele L 1 și L 2 se realizează suprapus, pe o bară de ferită cu diametrul de 10 mm și lungimea de 180 mm, L 1 are 20—30 spire iar L 2 are 3—4 spire (ambele din CuEm de 0,8 mm diametru). În varianta, portabil, pentru „vînătoare de vulpi", bara de ferită se izolează la mijloc pe o lungime de 80—100 mm cu o carcasă de hîrtie peste care se aplică o carcasă din tablă de cupru de 0,1 mm grosime prevăzută cu o fantă longitudinală. Peste aceasta se pune hîrtie izolatoare și se înfășoară spirele bobinei L 1. Se acoperă din nou cu hîrtie izolatoare și se aplică un nou ecran (din tablă de cupru) prevăzut cu fantă longitudinală; pentru direcționalitate cele două fante trebuie să fie suprapuse. Acordarea circuitului L 1—Cv 1—Ct 1 se face cu ajutorul unui generator, prin scoaterea sau adăugarea de spire, în funcție de calitatea feritei. Frecvența de acord este de 3,5 MHz cu condensatorul Cv 1 deschis la jumătate. Capătul rece al bobinei L 1 se va afla în direcția de mers.

Bobina L 2 se va plasa la 10 mm distanță de L 1 și la capătul opus direcției de mers. Bobina L-3 conține 48 de spire cu priză la spira a patra iar L 4 are 12—14 spire, înfășurările fiind pe o carcasă din cele de la oscilatorul receptorului CORA, (conductor pentru L 3 și L 4 = CuEm de 0,20 — 0,25 mm diametru). Oscilatorul se acordează pe frecvența 3,045 MHz cu Cv2 deschis la jumătate.

Etajul de medie frecvență, cu tranzistorul T2 are în circuitul bazei și în circuitul colectorului transformatori de medie frecvență acordați pe 455 kHz. Neutrodinarea etajului de medie frecvență se face folosind condensatorul de 30:300 pF marcat pe schemă cu steluță.

Etajul detector, echipat cu dioda D, separă semnalele de joasă frecvență de semnalul purtător și, în același timp, asigură cu tensiune reglajul automat al amplificării.

Amplificatorul de joasă frecvență cuprinde tranzistorul T3 (funcționează ca amplificator de tensiune) în circuitul căruia se află rezistența de 4,5 K pentru a asigura tensiune de polarizare tranzistorului T4 care are rolul de amplificator final.

Acordarea circuitelor se face folosind un generator de semnal modulat. Audiția se face la cască sau difuzor miniatură. Sensibilitatea receptorului este de 1—5 microvolți la o tensiune de alimentare de 6 volți. Forma casetei aparatului rămîne la latitudinea constructorului. În varianta pentru competiții ea este asemănătoare unui „pistol".

Punct de control la un concurs de regularitate și rezistență Foto: St. CIOTLOS

CAMPIONATUL DE REGULARITATE ȘI REZISTENȚĂ MOTO

Anul acesta, campionatul republican de regularitate și rezistență cu motocicletele de construcție românească „Mobra" se va desfășura în două etape, respectiv la Tulcea și Zalău. Prima etapă va avea loc între 9—12 mai pe un traseu cu lungime totală de cca. 700 km, și va străbate cele mai pitorești locuri din partea de nord a Dobrogei. Traseul se va parcurge în trei sub-etape, fiecare măsurînd 200—250 km, cu plecarea și sosirea în orașul Tulcea. Drumurile (asfaltate sau pietruite) au fost astfel alese încît să solicite, într-o măsură cît mai mare, măiestria și cunoștințele tehnice ale concurenților.

Pot participa la campionat atît motocicliștii legitimați la diferite cluburi și asociații sportive, cît și cei nelegitimați. Dacă la start se vor prezenta cel puțin 20 de alergători nelegitimați, pentru aceștia se va întocmi un clasament special. În ultima zi va avea loc un concurs de departajare pe un circuit în centrul orașului.

Înscrierile se fac pînă la 27 aprilie, la Federația română de motociclism, str. Vasile Conta 16, București.

O DUPĂ AMIAZĂ CU CAMPIONII LUMII

Am petrecut, ieri după-amiază, cîteva ore agreabile în sala Floreasca. Invitați — ca și ceilalți 2 000 de spectatori — de ziarul Scînteia tineretului, ne-am reîntîlnit cu reprezentanții celor 4 generații de campioni ai lumii, cu *Hnat, Oțelea, Gruia, Gațu* și colegii lor, care au strălucit și strălucesc pe firmamentul handbalului mondial de aproape un deceniu și jumătate. Întîlnire emoționantă, cu prilejul căreia bravii sportivi s-au putut convinge încă o dată de căldura cu care au fost primite isprăvile lor de la *Dortmund, Praga Paris* și *Berlin*.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, prin tov. *Radu Enache*, secretar al C.C. al U.T.C., i-a felicitat pe învingătorii memorabilei finale de la Berlin și le-a conferit — ca un semn de înaltă prețuire — „Diploma de onoare". Un dialog cu entuziastul public, un concurs (firește, tema a fost tot handbalul) și o repriză de muzică ușoară cu orchestra *Horia Moculescu* și soliștii *Olimpia Panciu* și *Mihai Constantinescu* au alcătuit, apoi, prologul unei demonstrații de virtuozitate a celor mai buni handbaliști din lume. Două echipe alcătuite ad-hoc, în care au figurat *Birtalan* și *Gațu*, *Hnat* și *Gruia*, *Penu* și *Voina*, *Nodea* și *Oțelea*, *Cosma* și *Tudosie*, *Samungi* și *Thelman*, ne-au delectat timp de 30 de minute scoțîndu-ne în evidență marile frumuseți ale acestui sport care cucerește lumea. Poate că un „meci adevărat", cu suspens-ul veridic al luptei sportive, n-ar fi fost atît de aplaudat ca această prietenească dispută încheiată cu un scor simbolic: 16—16. Mulți dintre tinerii prezenți ieri la Floreasca vor veni și pe terenurile campionatului și acesta este — după opinia noastră — cel mai mare cîștig al rendez-vous-ului handbalistic pe care ni l-a dat Scînteia tineretului.

Hristache NAUM

Miine, în Divizia A de handbal

MECIURI ECHILIBRATE ȘI UN DERBY FEMININ DE MARE ATRACȚIE: „U" IAȘI — „U" TIMIȘOARA

Mîine sînt programate partidele celei de a IV-a etape a diviziei A de handbal, atît la feminin, cît și la masculin afișul rundei oferind întîlniri interesante.

În divizia feminină, reține atenția jocul **Universitatea Iași — Universitatea Timișoara**, veritabil derby al seriei a II-a. Ieșencele, proaspete promovate în primul eșalon, sînt neînvinse pînă acum și au dovedit că alcătuiesc o echipă solidă, cu o concepție de joc modernă, aplicată excelent în teren. În același timp, însă, studentele timișorence — cunoscute pentru valoarea ridicată — abordează întîlnirea cu destule șanse de victorie.

Iată și celelalte meciuri feminine: **Universitatea București — Mureșul Tg. Mureș** (teren Constructorul, de la ora 11,30), **Confecția — Voința Odorhei** (teren Dinamo, de la ora 9,30). **Rulmentul Brașov — IEFS, Textila Buhuși — Constructorul Timișoara** și **CSM Sibiu — Rapid.**

La masculin se anunță foarte interesante jocurile **Știința Bacău — Steaua** și **Dinamo București — Independența Sibiu** (teren Dinamo, de la ora 10,45). În celelalte partide se vor întîlni **CSM Reșița** cu **Universitatea București, Minaur Baia Mare** cu **Dinamo Brașov, Politehnica Timișoara** cu **CSU Galați** și **ASA Tg. Mureș** cu **Universitatea Cluj.**

Miine, la Brașov

INAUGURAREA SEZONULUI DE MOTOCROS

● După deschiderea sezonului de dirt-track, iată că mîine se va inaugura activitatea competițională de motocros printr-un interesant concurs dotat cu trofeul „Cupa primăverii". Întrecerile se vor desfășura pe traseul de pe Valea Răcădăului, în organizarea clubului Steagul roșu Brașov. În program figurează probe pentru juniori și seniori. Și-au anunțat participarea toți alergătorii din secțiile de performanță, concursul de duminică constituind o ultimă verificare a stadiului pregătirilor efectuate în vederea startului în campionatul republican, care va începe la 28 aprilie.

● Un grup de alergători de dirt-track aparținînd clubului sportiv Metalul București, format din **Cornel Voiculescu, Ion Marinescu** și **Gh. Sora**, a părăsit ieri Capitala cu destinația Bulgaria și Ungaria. Sportivii români, conduși de antrenorul **Tudor Popa**, vor lua parte la două concursuri internaționale, programate între 21—23 aprilie la Sofia și Plovdiv, iar apoi vor evolua, alături de alergătorii maghiari, în trei reuniuni care se vor desfășura între 28 aprilie — 1 mai.

● Etapa a II-a a competiției internaționale de motocros dotată cu „Cupa Dunării" va avea loc în țara noastră. Întrecerile organizate de federația română de specialitate se vor desfășura pe un traseu ales în apropierea municipiului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

A ÎNCEPUT TURUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE TENIS DE MASĂ AL ECHIPELOR DE JUNIORI

ARAD, 19 (prin telefon, de la corespondentul nostru județean). În orașul nostru se desfășoară în aceste zile întrecerile de tenis de masă contînd pentru turul campionatului republican al echipelor de juniori. Participă cîte 14 echipe feminine și masculine, fiecare împărțite în două serii. Pînă acum în prima grupă feminină conduce campioana „en titre", C. S. Arad, care a învins în patru partide: cu Școala sportivă Drobeta-Tr. Severin 5—1, Școala sportivă Rm. Vîlcea 3—0, Școala sportivă Petroșani 5—0 și Școala sportivă Buzău 5—1. În seria secundă, pe primul loc se află C.S.M. Cluj, printre învinsele ei figurînd Școala sportivă Craiova 5—0, Voința Sîngiorgiu de Pădure 5—1 și Metalurgistul Cugir 5—1.

La băieți, în seria I s-a înregistrat cea mai mare surpriză: Școala sportivă Craiova (neînvinsă după patru partide) a cîștigat în fața deținătoarei titlului, formația Gloria Buzău, cu 5—3.

În seria a II-a masculină s-au detașat două echipe: Universitatea Craiova cu cinci victorii și Progresul București cu patru victorii din tot atîtea întîlniri disputate. Meciul dintre cele două formații va fi decisiv pentru ocuparea locului I.

Competiția continuă sîmbătă și duminică, în ultima zi urmînd să se desfășoare partidele hotărîtoare.

Ștefan IACOB

URBANIZAREA ȘI SPAȚIILE PENTRU SPORT

(Urmare din pag. I)

cupările gospodărești-edilitare nu omit de loc sportul.

COMPLEXUL SPORTIV SE VA MUTA

Am pornit la drum pe șoseaua Timișoara — Cenad, cunoscută și sub denumirea de **„șoseaua milionarilor"** pentru că leagă între ele localități cunoscute în întreaga țară prin înalta productivitate a cooperativelor agricole, prin hărnicia și inițiativa cooperatorilor din Lovrin, Tomnatec, Biled, Șandra și altele, care au făcut de ani și ani din cooperativele lor gospodării milionare.

Lovrin, localitatea renumitei stațiuni experimentale agricole. Chiar în incinta acestei unități, un microcomplex sportiv, alcătuit din terenuri de handbal și volei, cu tribună și anexele corespunzătoare. Nici nu-i de mirare, întrucît Știința Lovrin este singura echipă divizionară de handbal din mediul sătesc. Pe acest teren au acces și elevii comunei, după cum iarna, în sala de gimnastică a școlii generale, se antrenează sportivii de performanță ai Științei. Trăsătură de unire: profesorul de educație fizică **Herman Niesz**, totodată antrenor al handbaliștilor. În 1973 au fost date în funcțiune la Lovrin un bazin de înot de dimensiuni olimpice și un teren de tenis, proprietar fiind Consiliul popular.

Secretarul asociației sportive Știința Lovrin, **Cristofor Koch** ne spune că în anul 1975 comuna (5 000 de locuitori) va avea la dispoziție un alt complex sportiv, la marginea vetrei acesteia, în parcul unde e și sediul fermei. Se vor amenaja acolo un teren de handbal și unul de volei, bituminate, o popicărie, un club pentru tenis de masă și șah și un grup social. Iar pe locul actualei baze sportive se va extinde stațiunea experimentală, cea care patronează și impulsionează activitatea sportivă a comunei pornită pe drumul urbanizării.

SPORTUL ÎN VIAȚA COTIDIANĂ A SATULUI

Tomnatec aparține ca sat de comuna Lovrin, ceea ce nu i-a împiedicat pe localnici să facă o diviziune a muncii și astfel, dacă cei din Lovrin au în prima linie handbalul, cei din Tomnatec au fotbalul. Echipa Unirea Tomnatec — asociația sportivă aparținînd de C.A.P. — activează de doi ani în Divizia C, seria a VIII-a. Primul drum făcut în sat a fost, deci, spre terenul de fotbal. Șoseaua era în curs de asfaltare, iar pe teren lotul echipei se antrena sub conducerea instructorului **William Schreiber** (și el localnic) și a antrenorului secund **Ioan Ionescu**, totodată profesor la școala generală din sat. Toți cei 20 de fotbaliști aveau la dispoziție cîte o minge, iar echipamentul, după cum ne-au spus cei doi interlocutori, nu constituie o problemă. De ce? Pentru că la meciurile echipei Unirea asistă, de regulă, peste 1 000 de spectatori, dar nu numai din Tomnatec (care sînt și membri cotizanți ai asociației), ci și din Sînnicolau, Lovrin, Nerău, Gotlob (iată și rațiunea lucrărilor de ridicare a tribunei din cărămidă, efectuate în perioada vizitei noastre).

Fotbalul are în Tomnatec rădăcini vechi, moș **Franz Doron** începînd o statistică a meciurilor în anul 1930, preluată acum de William Schreiber, omul care a pornit cu echipa concetățenilor săi din capionatul sătesc (anul 1967), ajungînd în finala „Cupei tineretului" de la sate (1969) și, apoi, în Divizia C (1972).

Ne iese în cale președintele C.A.P. **Petru Feneși** și se îmbrățișează călduros cu corespondentul nostru județean Petru Arcan, care a făcut aci, în Tomnatec, primii săi pași în profesiunea de răspundere și omenie de medic. Atît președintele, cît și economistul șef al C.A.P. **Pavel Iatan** (și el președinte, dar al secției de fotbal...) își găsesc timp în noianul preocupărilor și pentru sport. Pentru că sportul face parte din viața cotidiană a satului.

APETITUL CIVILIZAȚIEI

Am ajuns la **Periam** o dată cu înserarea. Din afară, la întreprinderea de pălării nu se zăreau lumini care să ateste vreo activitate la acele ore de seară. Și, totuși, directorul întreprinderii, ing. **Gheorghe Lăpugeanu** era acolo pentru că, așa cum ne-a spus **„nu poți experimenta în laborator, decît cînd e liniște în fabrică"**. „V-am deranjat, vă cerem scuze!" **„Dacă-i vorba de sport, nu-i nici un deranj! Numai că după discuție amintirile or să-mi răscolească iarăși nopțile!"** — ne răspunde directorul. Amintirile directorului de azi, ale caiacistului de performanță de mai ieri (la Locomotiva Timișoara și C.C.A.), ale antrenorului devotat un deceniu Constructorului Timișoara.

„Acum doi ani, împreună cu organizația de tineret, ne-am adresat federației de resort pentru lansarea canotajului la noi — ne spune Gh. Lăpugeanu. **Avem aci premise esențiale: bază de agrement pe Mureș, la Periam-port, cum îi zicem noi, un liceu cu 1 000 elevi și peste 200 de uteciști (majoritate fete) în fabrica noastră, care vor să facă canotaj. Am primit doar răspunsuri formale, deși pentru început am solicitat doar niște bărci „reformate" de la loturi. Am putea avea aci o bază nautică pentru performanță, Consiliul popular (primar: Dumitru Racu) fiind capabil s-o amenajeze (există pe malul Mureșului niște hangare, iar localul gol al unei foste școli ar putea fi lesne transformat în vestiare). Pasiunea localnicilor pentru sporturile de apă o dovedește și prezența masivă la plaja naturală de aci care, și ea, ar trebui amenajată, de organele locale".**

Și ca un adevărat îndrăgostit care a trebuit mult timp să-și ascundă taina, directorul și fostul sportiv Gh. Lăpugeanu, ne întreabă: **„De ce n-am face și noi, aci, pe malul Mureșului, un experiment, într-o localitate cu 8 500 de suflete, la întretăierea orașului cu satul, care are o reală pondere economică și un mare apetit de civilizație, în care include și sportul?"**

Întrebare la care trebuie să răspundă federația și organele județene de sport pentru că, în Banat, canotajul nu înseamnă doar Timișoara și Arad, pentru că Mureșul atrage ca un magnet tineretul de pe aceste meleaguri.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

IOSIF CHIRA, COMUNA BOTIZ. „Din banii ce-i primesc de la tăticu pentru ciocolată, am să fac economii și o să cumpăr o minge de fotbal. Vreau ca Olimpia Satu Mare, dacă va promova în A, să înceapă cu mingea mea turul campionatului 1974—75". O asemenea dovadă de dragoste nu-i poate lăsa indiferenți pe fotbaliștii din Satu Mare. În primul rînd, presupun că vor face totul pentru a începe campionatul viitor cu mingea pe care le-o veți dărui dv. În al doilea rînd, poate că fac și ei economii și vă trimit, pentru a se revanșa, o minge de... ciocolată.

VASILE BOLBOSA, COMUNA TINGANU. Este adevărat: după mai multe meciuri cu goluri puține, se... împuținează și spectatorii. Reflecția dv. privitoare la fotbaliști:

Cred c-ați observat
Că-s pe cale bună.
Marcînd deocamdat,
Goluri în... tribună!

I. P., CÎMPULUNG MUSCEL. Singurul răspuns care i-ar mulțumi pe cei ce ne trimit versuri, ar fi publicarea lor în ziar. Cum nu toate versurile pot primi un astfel de răspuns, ne-am oprit uneori la soluția tăcerii considerînd-o un răspuns... convenabil pentru cei care ne-au trimis versurile respective.

VIRGIL POENARU, CUGIR. Ne întrebați dacă în ultimii 5 ani, Minerul Baia Sprie a jucat în Divizia B? Nu! Este, însă, o echipă bună, fruntașă în seria a X-a, care poate face acum pasul cel mare.

V. COTROAZĂ, BUCUREȘTI. Dan Ocea? N-a fost un portar lipsit de calități. A jucat și în Divizia A: la C.F.R. Cluj și la Jiul.

C. T., CRAIOVA. Chiar așa? Vă supără pînă și o nevinovată epigramă la adresa echipei dv. favorite, Universitatea Craiova? De altfel, sînteți supărată și pe... mine, întrucît „am impresia că nu sînteți un susținător al echipei craiovene". Credeți că răspund numai scrisorilor... dinamoviștilor?

CRISTINA MOISE, CALAFAT. „Sînt o elevă silitoare și toți cei care mă înconjoară, mi-au prezis o frumoasă carieră de ziarist". Sper că nu vizați chiar locul meu! Oricum, vă răspund: handbalistul Ștefan Birtalan este căsătorit cu o studentă a Institutului de educație fizică. Precizez că — deocamdată — familia Birtalan se compune numai din două persoane: el și soția sa. Cînd va apare și un viitor handbalist (sau handbalistă), firește că vom marca acest eveniment, cu felicitările de rigoare.

NICOLAE ARAMĂ, BAIA MARE. Primul campionat mondial de fotbal s-a desfășurat în anul 1930, în Uruguay, titlul revenind formației acestei țări. România a cîștigat cu 3—1 meciul cu Peru și a pierdut cu 4—0 partida cu Uruguay.

I. CAPOTĂ, BRAȘOV. La timpul potrivit, Federația va stabili în ce serii ale Diviziei B vor evolua cele trei componente actuale ale Diviziei A, care vor retrograda. De ce am recurge la exemple ca acelea pe care le dați dv.: Universitatea Cluj, A.S.A. Tîrgu Mureș etc.? Altele sînt echipele care ar trebui, în orice caz, să se intereseze mai mult de seriile în care vor juca... Dar, după cum vedeți, nu sînt curioase!

CONSTANTIN CHIRIAC, BARABANT. În vraful de scrisori primite de clubul Dinamo, se găsește, probabil, și scrisoarea dv. din 27 februarie. Evident, cluburile ar trebui să acorde o mai mare atenție scrisorilor primite de la iubitorii sportului, răspunzîndu-le tuturor. Acest lucru cere, însă — să recunoaștem — mult timp, pentru a nu aminti și de alt aspect, și anume de acela că nu se trimit timbre pentru răspuns, ba, de multe ori, se solicită fotografii și insigne, fără să se fi trimis, în prealabil, prin mandat poștal, costul lor. Repet: cluburile ar trebui să țină legături mai strînse cu masele de simpatizanți, dar și aceștia trebuie să se gîndească la timpul și la banul cluburilor. Nici unul nici altul nu sînt fără limite!

Ilustrații N. CLAUDIU